

на охранението. Поради това челните роти се разгънаха във боен ред, и така продължиха настъпването си по-нататък. Мъглата, обаче, беше толкова гъста, че не можеше да се добият никакви впечатления, както за противника, така и за местността. Към 11 часа се забеляза през мъглата че към дясния фланг на 4/18-а дружина има висота, която, поради удобното положение относно фронта, трябва да бъде заета. За целта бѣ изпратена 16-а рота. Въ 14 часа към участъка на тази рота бѣ изпратен, съ предните две роти отъ 1/18-а дружина — 4-а и 1-а роти — и съ две картечници, дружинният командиръ, майоръ Момчиловъ. Оттамъ трите роти трябваше да настѣпятъ заедно и да заематъ висотите предъ 16-а рота. Изобщо, предъ голѣмата неизвестностъ, която криеше въ себе си гъстата мъгла, 18-и полкъ начен да се развърща във боен ред и да се готви за нападателни действия срещу невидимия противникъ.

Двете роти отъ 1-а дружина (4-а и 1-а), които бѣха изпратени въ участъка на 16-а рота, заеха местата си въ бойния редъ така: 4-а рота — вдѣсно отъ 16-а рота, а между тяхъ — левите картечници; 1-а рота — вдѣсно отъ 4-а рота, съ задача за заходи съ дясното рамо напредъ и действува въ флангъ на противника. Като поддръжка пъкъ бѣха притеглени 7-а и 8-а роти (безъ единъ взводъ). Къмъ 15 часа и 30 минути ротите заеха местата си и откриха силенъ огънь срещу противника, съ целъ да предизвикатъ неговата стрелба и добиятъ какви годѣ впечатления за силите и разположението му. Французите отговаряха енергично, и по този начинъ се захвана огневи бой по всичките точки на бойния фронтъ. Поради мъглата, обаче, както стрелбата, така и движението бѣха много несигурни. Частите стреляха напосоки, а нѣкои роти попаднаха въ чужди участъци. 3/18-а дружина, която бѣше поставена въ втора линия, се намѣри въ окопите на съседния 22-и полкъ. Изобщо, боятъ се развиваше бавно и въ крайно неясна обстановка. Все пакъ отъ огъня, съ който бѣха посрѣщани нашите роти, можѣ да се очертае донѣкъде линията на неприятелската съпротива. Но тъй като скоро се стъмни, добитите впечатления остана да бъдатъ използвани за действията на следния день. Двете страни, обаче, продължиха стрелбата до следъ полунощъ.

Въ този бой 18-и пех. полкъ даде 14 убити и 22 ранени войника.

Подполковникъ Петровъ,
командувалъ Полка отъ 25-и ноември 1915
до 18-и мартъ 1916 год.